

En Finansminister kan s. Gr. indtage den Holdning, at han om det Forslag, vi nu forhandle, siger omtrent saaledes: jeg vil ikke selv sige Noget om det, men jeg vil lade det andet Thing gjøre Arbeidet; jeg vil indtage en passiv Stilling, jeg veed, at jeg i det andet Thing har mine Folk, og de skulle nok støtte mig paa min Vej. Jeg frygter for — jeg siger det ikke afgjort — at den høitagtede Regjering indtager denne Holdning. Den anden er den, at Regjeringen kunde indtage en virkelig mæglende Holdning mellem begge Thing, den kunde stille sig midt imellem ogsaa paa dette Punkt, og saa vilde jeg dertil sige: dersom jeg i Gjæringen kunde faa Bevis for dette, vilde jeg vel ikke kunne stemme for den saakaldte Procent, men saa vilde i alt Fald Stillingen i mange Maader blive en anden og Folkethingets Holdning overfor Regjeringen af en forsonligere Art. Den 3die Holdning er endelig den, at den høitagtede Finansminister er dette Things eller dets Flertals Folk. Det er det Standpunkt, som efter min Overbevisning Regjeringen om kortere eller længere Tid maa komme til at indtage; men da jeg ikke engang har mindste Sikkerhed for, at Regjeringen endog vil indtage en mæglende Stilling — nei, tværtimod. Meget tyder paa det Modsatte, de Udtalesker vi nylig have hørt fra allerhøieste Sted vise, at Regjeringen tværtimod vil støtte sig til et lille Mindretal — saa siger jeg, saa vil jeg ikke være med til at hjælpe Regjeringen ud af den Knibe, hvori den mulig er kommen, og derfor vil jeg ikke være med til at indsætte dette Punkt i Lovforslaget, endog saaledes som det foreligger, som jeg ikke engang har den mindste Sikkerhed for, at den høie Regjering vil støtte paa dets videre Vej. Jeg tror altsaa nu at have begrundet, at jeg ikke stemmer imod Ændringsforslaget under Nr. 91, fordi jeg er en Modstander af en Indkomstsskat, men kun fordi Regjeringens Holdning er mig middest uklar, ja jeg veed ikke engang, om den vil støtte Sagen, saaledes som den foreligger i Forslaget under Nr. 91; jeg maa tro det Modsatte, thi ellers var vistnok Regjeringen selv kommen med Forslag i den Retning, og havde ikke ladet de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Fenger) og for Maribo Amts 2den Valgtreds (Frederiksen) udføre Arbeidet. Altsaa, saa længe Regjeringens Stilling er mig i den Grad uklar, og saa længe jeg endog saa maa tro, at den støtter sig til et Mindretal og ønsker de Forslag, der udgaa herfra, omgjorte i Principet i det andet Thing, gaar jeg ikke med til at hjælpe Ændringsforslag igennem af denne Art.

Winther: Jeg staar i denne Sag paa et Standpunkt, der er aldeles modsat det, den ærede sidste Ræder indtager. Ifjor, da dette Thing forfattede Lovforslaget om en Indkomstsskat, stemte jeg for det, fordi jeg troede, det var i demokratisk Interesse, og at det vilde gjøre det muligt at

faae indirekte Skatter afløste. Det blev den Gang sagt, at der ikke kunde være Tanke om, at dette kunde ske, hvis vi ikke vedtogte det nævnte Lovforslag, og derfor stemte jeg ifjor derfor; det falder, saavidt jeg husker, med kun een Stemmes Forskjel. Det er i Overensstemmelse med denne Betragtning, jeg i Aar vil stemme for det Ændringsforslag, som her foreligger under Nr. 91. Med Hensyn til, hvad der fremkom fra den ærede sidste Ræder, vil jeg forøvrigt bemærke, at forsaavidt en af hans Grunde skulde være den, at han ikke vil hjælpe Regjeringen ud af en Knibe, veed det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at Regjeringen slet ikke vil komme i nogen Knibe i indeværende Finansaar efter de Bevillinger, der findes paa Indtægtsfiden i det Finanslovsforslag, vi have til Behandling. Regjeringen har derved overordentlig rigelige Midler til at dække den Underbalance, som kan fremkomme i det kommende Aar, hvis det her foreliggende Lovforslag vedtages. (Afbrydelse af Th. Nielsen.) Om Forsættelse, jeg har Mere at sige; det er Noget, hvori jeg er enig med det ærede Medlem. Den Grund har altsaa ingen Betydning for mig. Jeg ønsker heller ikke at støtte den nuværende Regjering efter den Holdning, den har indtaget; men vi kunne ikke bringe den i nogen Forlegenhed ved at forfaste dette Ændringsforslag. Det kan meget godt være, at det egentlig ikke er Løbsudvalgets Sag at forfatte Forslag til en Indkomst- eller Indtægtskat; men dette vil jeg lade staa hen, eftersom jeg har været helt udenfor denne Sag. Nu foreligger den imidlertid engang, og efter de Ansøelser, jeg i mange Aar har foresøgt, og som jeg endnu vedkjender mig, kan jeg ikke undlade at gribe et saadant Middel, naar det foreligger til Bøtning. Jeg ønsker, at de indirekte Skatter skulle affattes, ikke ved delvis Forsøgelse af andre Poster paa den samme indirekte Art af Skatter, men ved direkte Skatter, som komme til at hvile paa dem, der have Raad til at betale, medens man ved de indirekte Skatter — man sige hvad man vil — gaar den modsatte Vej. Dette er min Overbevisning, og det er den, hvorefter jeg alene er nødt til at handle. Jeg veed meget godt, at Nogle tro, at de indirekte Skatter slet ikke ere byrdefulde for den mindre Bemidlede; men jeg er af den modsatte Overbevisning, og jeg har ogsaa søgt at sætte mig ind deri. Da det nu er min Overbevisning, at vi, saaledes som Situationen er, kun kunne komme til en Afsløning af de indirekte Skatter ved at benytte den Fordeling, som indeholdes i den existerende Lov af 2den Juli 1870, er det min Mening, at vi maa gribe dertil, da dette Forslag nu foreligger. Det er et Fortrin ved det her foreliggende Forslag, at det søger at have den Bestemmelse, at denne Skattelov ikke gjælder for mere end 2 Skatteligninger, hvoraf den ene er opbrugt. Det ærede Medlem (Th. Nielsen) og den ærede Ordfører udaltale sig meget stærkt imod,